

Zoon

“Een zoon! Een zoon!” Die blijdschap wil je wel met heel de wereld delen, als er een kindje in je gezin geboren is. De vreugde is nog groter als je er jaren naar hebt uitgekeken. Je hoopt als gelukkige ouders, dat die zoon (of dochter) later zelf een gezin sticht, dat groeit en bloeit.

Bijzonder is, dat kinderen vaak sprekend op hun ouders lijken. Niet alleen uiterlijk, zoals in hun manier van lopen, maar ook anderszins. Denk aan de zorgzaamheid van een moeder, die later net zo bij de dochter opvalt, of aan dezelfde handigheid in het uitvoeren van klussen bij vader en zoon.

Kijk je in Gods woord, dan lees je vaak de woorden ‘kind’, ‘zoon’ of ‘dochter’. In Kolossenzen 1: 13-23 lees je over dé Zoon, Christus Jezus, de Heer.

Laat die woorden eens rustig op je inwerken en loop mee naar Spoor 1 om verder te kijken.

Spoor 1

In de relatie tussen Vader en Zoon gaat het om *liefde*. Dat werd duidelijk, toen Hij door Johannes in de rivier de Jordaan gedoopt werd. Toen kwam er een stem uit de hemel: *‘Gij zijt Mijn Zoon, de geliefde, in U heb Ik mijn welbehagen.’* (Lucas 3: 22). De relatie tussen God en Jezus is er een van Vader en Zoon.

Even een zijspoortje:

Lucas is de enige, die bij de doop van Jezus schrijft, dat de heilige geest *‘lichamelijk’ er uitzien als een duif*, op Jezus neerdaalde.

Wat kenmerkt die relatie? Liefde! Dat vind je terug in een gezin, in een familie; een vader en een moeder brengen hun kind(eren) groot en koesteren hen, zodat zij in staat zijn het leven aan te kunnen in afhankelijkheid van God. Zij houden van hen en dat laten ze merken, ondanks fouten die ze als ouders maken.

God houdt van Zijn Zoon. Die Zoon houdt van Zijn God en Vader en wil Hem daarom steeds eren, in alles wat Hij doet en is. Hij laat zien van Wie

Hij de Zoon is, zodat Hij met recht kon zeggen: *‘Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien.’* (Johannes 14: 9).

Zoals ‘Christus’ de titel is, die aangeeft wat Hij *doet*, zo geeft ‘Zoon’ aan Wie Hij *is*.

Je herinnert je vast wel, dat je je vol vertrouwen bij je vader of je moeder op de bank op schoot nestelde. Daar had je een veilige plek, dicht bij hen. Zo ervoer je hun warmte en liefde. Zij lazen je voor, uit een spannend boek of uit de bijbel. Je vertrouwt de liefde van je ouders. Zo mag je ook – eigenlijk nog méér – vertrouwen op de liefde van God. Van die liefde ga je iets begrijpen, als je kijkt naar de Zoon van God. In Hem is Gods liefde het duidelijkst te zien.

“Mijn Vader, (...) waar is het lam ten brandoffer?”, vroeg de jonge Isaak, toen hij samen met zijn vader Abraham op weg was naar de plek waar een offer gebracht moest worden. Die vraag zal Abraham diep in zijn hart geraakt hebben, want God had tegen hem gezegd, dat hij zijn enige zoon, van wie hij ziels veel hield, mee moest nemen om hem in het land Moria te offeren aan God. Je ziet in Genesis 22: 1-19 Isaak, die zich gewillig op het hout laat vastbinden. Zover ging hij in het doen wat zijn vader wilde.

Zo ging vele jaren later God, de Vader, met Zijn Zoon naar Golgotha om Hem daar daadwerkelijk voor de zonde te offeren. In de houding van de Zoon zie je de diepe liefde van Hem voor Zijn Vader en voor alle schepselen.

Fijn is het om daarbij te lezen in de Romeinen 5: 10: *‘Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon (...).’* De Zoon gaf Zichzelf ter wille van Zijn vijanden! God wil in relatie komen met Zijn vijanden. Daarvoor gaf Hij het kostbaarste, Zijn hele hart: Zijn Zoon. Dat had Hij over om met jou en mij een diepe band aan te gaan.

In Romeinen 8: 32 staat: *‘Hoe zal Hij, die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?’* Letterlijk staat er: *‘(...)alles in genade schenken?’*

De liefde die de Zoon motiveerde was die tot Zijn Vader. Dat lees je in Johannes 14: 31: *‘(...) maar de wereld moet weten (lett.: opdat de wereld erkent), dat Ik de Vader liefheb en zó doe, als Mij de Vader geboden heeft.’*

Je weet misschien al jaren in je hart, dat je een kind van God bent. Iets, waarvoor je Hem dankt. Als je Paulus’ brieven leest, ontdek je iets bijzon-

ders. Je blijkt niet alleen kind van God te zijn, maar Hij spreekt daar met jou en mij als *zonen!*

Kijk verder op Spoor 2.

Spoor 2

“Dat heb je goed gedaan!” “Wat fijn, dat je dat voor ons gedaan hebt!” Dat klinkt je als muziek in de oren, als je vader of moeder dat tegen je zegt! Je had zo je best gedaan om wat je voor hen deed zo goed mogelijk te doen; om hen een plezier te doen. Geweldig, als je merkt, dat je vader en moeder dat waarderen en blij met je zijn!

Wat Jezus, de Zoon van God, wil doen, is: Zijn Vader gehoorzamen en dát doen wat *Hij* wil. Daarin drukt Hij uit de Zoon te zijn waaraan de Vader welgevallen heeft.

Paulus zegt jou en mij: *‘Wordt dan navolgers van God als geliefde kinderen en wandelt in de liefde, zoals ook Christus jullie liefheeft en Zichzelf ter wille van ons heeft overgegeven als naderingsgeschenk en offer voor God, tot een aangename geur.’* (Efeziërs 5: 1 en 2 letterlijk)

Je vraagt je misschien weleens af: wie ben ik eigenlijk? Als je daarover gaat nadenken, staat vast, dat je in relatie staat tot je moeder, je vader. Je bent kind van hen. Je weet ook: ik ben een kind van God, ik praat dagelijks met mijn Vader, Die weet wat er in mij leeft en wat er gaande is in mijn leven.

Wat je op het vorige ‘spoor’ meekreeg, was, dat God in de brieven van Paulus met jou als *zoon* spreekt. Het maakt daarbij niet uit of je man, vrouw, meisje of jongen bent. Lees maar in Romeinen 8: 15: *‘maar gij hebt ontvangen de geest van het zoonschap, waardoor wij roepen: Abba, Vader.’* Lees ook Galaten 4: 6.

Zijn geest werkt in je. Door die geest is er contact met God en roep je uit: Abba, Vader! Juist als het moeilijk is en je het even niet meer ziet zitten. Dan – en in alle omstandigheden van je leven – geef je je in vol vertrouwen over aan Vader, Die troost geeft als geen ander en bij je betrokken is.

De Efeziërsbrief zegt het bijzonder in hoofdstuk 1: 5 (letterlijk) *‘(...) in liefde ons tevoren bestemmend tot het zoonschap door Christus Jezus voor Zichzelf’* (voor God Zelf). Voor het woord *zoonschap* staat er in de Griek-

se grondtekst: *zoonplaatsing*. Dus: jij en ik hebben voor God de plaats van een zoon!

God geeft in Kolossenzen 1: 13-20 aan, dat Christus de *Zoon van Zijn liefde* is en dat *in* Hem en *door* Hem en *tot* Hem alles geschapen is. En: dat alle schepselen *wederzijds met God verzoend* zullen zijn, doordat de Zoon vrede maakte door het bloed van Zijn kruis. Jij en ik zijn dat al! Wij zijn wederzijds met God verzoend en met Hem in de relatie van Vader en zoon gekomen.

Wederzijds verzoend, d.w.z. God is van Zijn kant met ons verzoend en wij van onze kant vertrouwen daarop en zijn Hem dankbaar voor die genade. (Lees daarover bij *Reisbestemming Verzoening*.)

Zoon van God de Vader zijn, houdt in, dat je Hem volledig vertrouwt. Het is geweldig dat die Vader *nooit* een fout maakt! Je wilt dat doen, wat Vader wil, omdat je van Hem houdt.

‘Als je veel van iemand houdt, geef je het mooiste wat je hebt’, zingt een lied, dat je misschien wel kent. Dat mooiste voor God is: je hele hart en leven van en voor Hem. Je wilt als *zoon* op Hem lijken! Dat geeft echte rust en diepe vrede in je hart ..., wat er ook gebeurt.

Een spoor, dat de moeite waard is, is Spoor 3, loop je weer mee?

Spoor 3

Misschien heb je gelezen van Gods plan en vraag je je af: hoe doet God dat? Wie gebruikt Hij om dat plan uit te voeren?

Het antwoord daarop ligt in wat wij nu met elkaar bekijken over het zoon-schap.

De Zoon van God is de grote *uitvoerder* van Gods plan. God is de grote architect van dat plan, de bedenker. De Zoon schikt zich onder dat, wat God – Zijn Vader – wil. Zo werkt Hij mee om het doel van dat plan te bereiken.

1 Corinthiërs 15: 28 geeft aan, dat de Zoon Zich zal onderwerpen aan God, Zijn Vader. Dit is de uitkomst van Gods plan: de onderschikking

van al Gods schepselen aan de Zoon en uiteindelijk van de Zoon Zelf aan God.

God werkt *door* Zijn Zoon en *door* jou en mij als Zijn zonen. Dus: ook wij werken mee om het doel van Gods plan te bereiken. Als wij ons onderschikken, is dat op basis van vrijwilligheid. Hij wilde dat graag! En wij?! Misschien loop je nog even terug naar Spoor 2 en lees je nog eens wat er staat.

Als een groot gebouw gebouwd wordt, staat het eerst lang in de steigers. Langzaam maar zeker wordt het ontwerp van de architect duidelijk in de structuur en opbouw van het hele bouwwerk. Daarvoor zijn veel helpende handen nodig. Wij als zonen zijn net als de Zoon bouwers aan dat plan van God. Hij gebruikt jou en mij als Zijn werktuigen.

God redt alle mensen en zet daarvoor Zijn Zoon als *middelaar* in. (Denk aan een bemiddelaar als er twee groepen zijn die elkaar bestrijden.) (1 Timotheus 2: 4-6). Hij werkt het uit *door* Christus, de Zoon van Zijn liefde.

God rechtvaardigt alle mensen; d.w.z. dat Hij vast stelt, dat ze geen schuld hebben; God spreekt ze vrij! Romeinen 5: 18b geeft aan, dat *door* '(...)één daad van gerechtigheid het voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven komt.' Die daad van gerechtigheid is Christus' werk op Golgotha en Zijn opstanding.

God zal al Zijn *vijanden* wederzijds met Zich verzoenen. Hij doet dat *door* Christus, vrede makend door het bloed van Zijn kruis, *door* Hem, of het nu om schepselen in de hemelen of op de aarde gaat. (Kolossenzen 1: 20)

Steeds lees je dat kleine woord 'door'. Het wijst op het middel, dat door God gebruikt wordt. Het geeft het kanaal aan waardoor God werkt: de Zoon, en daarbij zijn wij als zonen, leden van Zijn lichaam, nauw betrokken.

Voor de gemeente, het lichaam van Christus, geldt dat haar leden als zonen ingezet worden om de hemelingen tot wederzijdse verzoening en onderschikking aan Christus te brengen.

We gaan ten slotte naar het laatste spoor van deze bestemming.

Spoor 4

Kijkend naar wat wij bij vorige sporen ontdekten, zien we:

- de *Zoon* van God laat zien Wie Zijn Vader is;
- jij en ik zijn niet alleen kinderen van God, maar zelfs zonen;
- God gaf Zijn eigen Zoon als offer voor de zonde en om wederzijds verzoening tussen God en al Zijn vijanden (dus jij en ik ook) te bewerken;
- zoals de Zoon altijd doet wat Vader behaagt, zo willen ook wij onze Vader eren met ons leven;
- De Zoon is de bouwer aan Gods plan; wij zijn ook daarvoor geroepen;

Werkt God *alleen* door Zijn Zoon en de gemeente, het lichaam van Christus? Zijn er meer zonen?

De bijbel laat zien, dat er meer zonen zijn die door God ingezet worden.

Hemelingen – geestelijke machten en boodschappers die de hemelen bewonen – worden zonen van God genoemd. Zij waren er al, vóórdat de aarde geschapen werd.

Job 38: 5-7 zegt van hen:

*‘Waar was je, toen Ik de aarde grondvestte?
Vertel het, indien je inzicht hebt!
Wie heeft haar afmetingen bepaald? Jij weet het immers!
Of wie heeft over haar het meetsnoer gespannen?
Waarop zijn haar pijlers neergelaten,
of wie heeft haar hoeksteen gelegd,
terwijl de morgensterren tezamen juichten,
en al de zonen van God jubelden?’*

Dit zei God tegen Job, toen Hij antwoord ging geven op de vragen die Job had en waarmee zijn vrienden niet goed raad wisten. Die *zonen van God* juichten, toen zij die bijzondere schepping van God zagen: de aarde. Die zou het toneel worden, waarop God de mens zou zetten en waarop de Zoon van God gekruisigd zou worden, ook voor de hemelingen!

In Job 1: 6 en 2: 1 lees je van bijeenkomsten in de hemelen. Daar staat dat de *satan* zelfs op zo’n vergadering kwam. Die zonen vervullen kennelijk ook een belangrijke rol in Gods plan.

Israël, Gods volk, wordt ook door God ingezet als zoon. ‘(...) *uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen (...)*’, zegt God bij monde van Hosea (11: 1), en dan spreekt Hij over Israël.

God zegt door Asaf tegen Zijn volk: ‘(...) *jullie zijn goden; ja, allen zonen van de Allerhoogste (...)*.’ (Psalm 82: 6).

Israël zal op Gods tijd opnieuw ingezet worden om Gods goede gunst aan de volkeren door te geven. Zij zullen Zijn woorden over de hele wereld verspreiden tot redding en opbouw van de andere volkeren.

Uiteindelijk zal God, na een lange tijd van herstel en opbouw, alle schepselen aan Zich ‘onderschikken’. Dit zal gebeuren door de activiteiten van de zonen en van de Zoon: Christus Jezus, onze Heer! Dit zal allen zover brengen, dat zij hun knieën buigen en met hun hele hart belijden: *‘Jezus Christus is Heer, tot eer van God, de Vader!’* (Filippenzen 2: 11)